

Hemşirelik Eğitiminde Mikro Öğretimin Yeri ve Önemi

Feride KAPLAN¹, Hakime ASLAN^{*2}

¹Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Göksun Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, Kahramanmaraş, Türkiye tuzun4646de@hotmail.com,

²İnönü Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelik Esasları ABD, Malatya, Türkiye hakime.aslan@inonu.edu.tr,

Öğr. Gör. Dr. Feride Kaplan, ORCID No: 0000-0002-4678-6913

Doç. Dr. Hakime Aslan, ORCID No: 0000-0003-1495-3614

MAKALE BİLGİSİ

ÖZ

Bu derleme "Mikro Öğretim Yönteminin Hemşirelik Öğrencilerinin Psikomotor Beceri, Tutum, Öz Yeterlilik ve Klinik Stres Düzeyi Üzerine Etkisi" başlıklı doktora tezinden üretilmiştir.

Geliş: 01.05.2025

Kabul: 10.12.2025

Anahtar Kelimeler

Hemşirelik eğitimi, Mikro öğretim, Yöntem

*** Sorumlu Yazar**

hakime.aslan@inonu.edu.tr

Gelişen teknoloji, bilim, kanıta dayalı uygulamalar doğrultusunda hemşirelik eğitiminde öğrencinin merkezde olduğu, aktif olarak katılım sağladığı, çok yönlü düşünebildiği yenilikçi öğretim yöntem ve teknikleri kullanılmaya başlanmıştır. Yenilikçi öğretim yöntem ve tekniklerinden bir tanesi de mikro öğretim yöntemidir. Mikro öğretim yöntemi ile verilen eğitimlerin öğrencinin eleştirel düşünme, problem çözme, karar verme ve psikomotor becerisini, klinik uygulamaya yönelik tutumu, akademik öz yeterliliği geliştirdiği, anksiyetesini ve stresini azalttığı, öz güvenini arttırdığı ve teorik ile uygulamayı kolay bir şekilde bütünleştirmesini sağladığı bildirilmiştir. Ayrıca kendi içerisinde ki birçok avantajının olduğu ve maliyet açısından da kullanımının oldukça uygun olduğu bildirmiştir. Dolayısıyla mikro öğretim yönteminin hemşirelik eğitiminde kullanımı oldukça değerlidir. Bu derlemede, hemşirelik eğitiminde mikro öğretim yönteminin önemi, tarihi, kullanımı, avantaj ve sınırlı yönleri ele alındı. Konu hakkında hemşirelik literatürüne önemli katkı sağlaması amaçlandı.

The Role and Importance of Micro-Teaching in Nursing Education

ARTICLE INFO

This review was based on the doctoral thesis entitled 'The Effect of Micro-Teaching Method on Psychomotor Skills, Attitude, Self-Efficacy and Clinical Stress Level of Nursing Students'.

Received : 01.05.2025

Accepted : 10.12.2025

Keywords

Nursing education, Microteaching, Methods

*** Corresponding Author**

hakime.aslan@inonu.edu.tr

ABSTRACT

In line with the development of technology, science and evidence-based practice, innovative teaching methods and techniques have begun to be used in nursing education where the student is at the centre, actively participating and able to think in a variety of ways. One of the innovative teaching methods and techniques is the microteaching method. It has been reported that training using the microteaching method improves students' critical thinking, problem solving, decision-making and psychomotor skills, attitudes towards clinical practice, academic self-efficacy, reduces anxiety and stress, increases self-confidence and enables students to integrate theory and practice easily. In addition, it was reported that it has many advantages in itself and its use is quite appropriate in terms of cost. Therefore, the use of microteaching in nursing education is very valuable. In this review, the importance, history, use, advantages and limitations of microteaching method in nursing education were discussed. It was aimed to make an important contribution to the nursing literature on the subject.

GİRİŞ

Hemşirelik eğitimi; hemşirelik öğrencilerinin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor alanlarda gelişimini ve kanıta dayalı uygulamalar çerçevesinde güncel ve doğru bilgiler ile donatılmış yetkin hemşireler yetiştirmeyi hedeflemektedir (1, 2). Hemşirelik eğitimi, teorik ve uygulamalı eğitimin bir kombinasyonudur (3). Uygulamalı eğitimlerde öğrencilerin psikomotor becerileri geliştirilmeye çalışılır. Hemşirelik öğrencilerinin psikomotor becerilerinin geliştirilmesine yönelik verilen eğitimler genellikle laboratuvar ortamında gösterip-yaptırma, demonstrasyon yöntemi ile ve beceri kontrol listeleri kullanılarak yapılmaktadır (4-6). Fakat günümüzde yapılan araştırmalar geleneksel öğretim yöntemlerinin yeterli olmadığını, öğrencinin teorik ile uygulamayı bütünleştiremeyip kendini yetersiz hissettiğini, eleştirel düşünme, problem çözme, karar verme yeteneklerini geliştirmediğini ve kendilerine güvenlerini de arttırmadığını göstermiştir (4-7). Bu durum öğrencinin mesleki entegrasyonunu etkilemiş ve hemşirelik eğitimine yönelik birtakım endişeleri ortaya çıkarmıştır (7, 8). Bu endişeler hemşirelik eğitiminde simülasyonlar, web tabanlı ve destekli öğretim, örnek olay, drama, jigsaw, ciddi oyun, ters yüz sınıf, beyin fırtınası, akran öğretimi, mikro öğretim yöntemi gibi yenilikçi öğretim yöntem ve tekniklerinin gündeme gelmesini sağlamıştır (9).

Literatürde hemşirelik eğitiminde yenilikçi öğretim yöntem ve tekniklerinin etkisini inceleyen araştırmalara rastlamakla birlikte mikro öğretim yönteminin kullanıldığı araştırma sayısının sınırlı olduğu görülmüştür (10-12). Oysaki mikro öğretim yöntemi birçok avantajı olan bir öğretim yöntemidir. Özellikle maliyet etkin olması, öğrenciye küçük gruplar halinde uygulama yaptırılması, öğrencinin becerisi gelişene kadar tekrar ders planlarının yapılması ve bu uygulamaların video kayda alınması, alınan video kayıtlar sayesinde dersi anlatan öğrencinin kendi öz değerlendirmesini yapma imkânı sunması, akranlarının ve öğretim elemanının da uygulamayı izleyerek öğrenciye geri bildirim sağlaması açısından hemşirelik eğitiminde oldukça kıymetli, etkili bir yöntemdir (12).

Bu derlemede ile hemşirelik eğitiminde mikro öğretim yönteminin önemi, tarihsel gelişimi, kullanımını, avantajları ve sınırlı yönleri ele alınmakta; yöntemin kullanımının arttırılarak hemşirelik literatürüne önemli katkılar sunulması amaçlanmaktadır.

Mikro Öğretim Yöntemi

Mikro öğretim yöntemi; öğrencinin bilgi ve becerisini geliştirmesini sağlayan yenilikçi bir öğretim yöntemidir. Mikro öğretim yöntemi, öğrencinin uygulamaya yönelik daha çok pratik yaparak güçlü ve zayıf yönlerini görmesine yardımcı olan bir laboratuvar yöntemidir (9, 12). Mikro öğretim yöntemi, öğrenciye dinleme, pratik yapma, gözlemlene, öğretim performansını geliştirme, ortamın kontrolünü sağlama imkânı sunmaktadır (9). Mikro öğretim yöntemi, psikomotor beceriyi öğretmekten çok mesleki becerilere uygun bir şekilde yapılmasını destekleyen, öğrenciyi öğretici konumuna alıp akranlarının ve öğretim elemanının değerlendirmesine sunan ve öğretici konumundaki öğrencinin de alınan video kayıtlarla kendi kendini değerlendirmesini sağlayan, değerlendirmeler sonucunda zayıf yönleri tekrar ders planları yaparak geliştirme imkânı sunan ve yeterli düzeye gelene kadar yaptıran kıymetli bir öğretim yöntemidir (13, 14).

Cooper ve Allen mikro öğretim yöntemini hem öğrenci hem de zaman açısından küçültülmüş bir yöntem olarak tanımlamıştır (15). Azrai ve ark., önceden planlanmış bir dersin küçük gruplarla sınırlı zaman diliminde (5-10 dakikalık) öğrenciler tarafından uygulanmasını sağlayan ve video kayıtlar sayesinde uygulamayı gözlemlemeye olanak tanıyan bir öğretim yöntemi olarak bildirmiştir (16). Kılıç, öğretme ve öğrenme ortamlarında kullanılan, öğrenci davranışları üzerinde etkisi olan ve beceri performanslarını geliştiren, az sayıdaki öğrenci grubuna dersin belli bir beceri uygulamasının öğretildiği bir öğretim yöntemi şeklinde ifade

etmiştir (17). Yapılan bir başka araştırmada ise teorik bilginin uygulamaya aktarılmasını sağlayan köprü olarak ifade edilirken, bir diğer araştırmada ise bilgi ve becerileri küçük gruplar halinde veren ve uygulamaların yapabileceği bir ortam yaratan bir teknik olarak tanımlanmıştır (18, 19).

Mikro öğretim yöntemi, sınıf ortamının küçültülerek gruplara ayrıldığı, kullanılan zaman diliminin sınırlandırıldığı, karmaşık gelen beceri uygulamalarının dahi öğretildiği bir öğretim yöntemidir. Yapılan araştırmalara bakıldığında beceri uygulamalarına göre kullanılan zaman diliminin farklılıklar içerip kısıtlı olduğu, 5, 5-10, 5-15, 10-15, 5-20, 40 dakikalık zaman dilimlerinin ayrıldığı görülmüştür. Ayrıca araştırmalarda sınıf ortamının da küçük gruplara ayrıldığı ve 1-5, 3-5, 5-7, 3-6, 8, 10-16, 20-30, 4-20, 24 gibi öğrenci sayılarından oluştuğu görülmüştür (12, 14, 18, 20-24).

Mikro Öğretim Yönteminin Tarihçesi

1950’li yıllarda eğitim programlarının yetersizliğine yönelik eleştiriler yapılmıştır. Öğretmenler, eğitim aldıkları kurumların programlarının yetersiz olduğunu ve bu nedenle mesleki açıdan kendilerini yeterince donanımlı hissetmediklerini belirtmişlerdir. Bu durum eğitimde makro öğretimden mikro öğretime geçilmesini sağlamış ve ilk defa öğretmenlerin eğitim öğretiminde kullanılmıştır (25, 26). İlk kez Ortaöğretim Öğretmenliği Programı’nda kullanılan mikro öğretim yöntemi, 1960 yılında Amerika Birleşik Devletleri Stanford Üniversitesi’nde Allen ve ark.’ı tarafından tasarlanmıştır (27). Allen, mikro öğretim yöntemini geliştirmek için çalışmalarına devam etmiş, 1967’de Stanford Üniversitesi’nin eğitim alanına yönelik bir kitabında bu yöntemin eğitim programlarında kullanımının önemine değinmiş ve eksikliklerini belirlemiştir (25, 27). 1970 yılından itibaren Amerika Birleşik Devletleri, Avrupa ve gelişmekte olan ülkeler mikro öğretim yöntemini yaygın bir şekilde kullanmaya başlamıştır (22). 1973 yılında Petterson mikro öğretime yönelik yapılan çalışmaların az olduğunu bildirmiş ve 1980’li yıllarda Batı’da yeniden gündeme gelmiş ve yaygın bir şekilde kullanılmaya başlanmıştır (25). Öğretmenlik eğitiminde kullanılan mikro öğretim yöntemi zaman içerisinde eğitim, sağlık, hemşirelik, tıp, antropoloji, spor, özel eğitim, rehberlik ve müzik gibi alanlarda da kullanılmaya başlanmıştır (18, 21, 22, 28).

Mikro Öğretim Yönteminin Uygulanması

Mikro öğretim yöntemini en iyi yansıtan yaklaşımın Ryan ve Cooper’ın yaklaşımı olduğu bildirilmiştir (29). Ryan ve Cooper’a göre öncelikle birey beceriye yönelik ön bilgileri kazanarak kendini geliştirir. Daha sonra küçük sınıf grubuna dersi işler ve dersin sonunda akranlarına, yani benzer deneyime veya statüye sahip küçük sınıf grubuna değerlendirme formlarını vererek geri bildirimde bulunmalarını ister (18, 30). Hem akranları hem de öğretim elemanı bu formları doldurur. Kayıt altına alınan video ve doldurulan değerlendirme formları dikkate alınarak eleştiri aşaması başlar. Bu aşamanın amacı bireyin performansını geliştirmektir, not vermek değildir. Bu uygulamada amaç, bireyin beceri uygulamasına yönelik mesleki yeterliliğinin, öğretim stil ve stratejisinin akranları ve öğretim elemanı tarafından gözden geçirilmesidir (18, 29). Mikro öğretim “planla, öğret, gözlemler” aşamalarını benimsemiştir. Öğrenciye uygulama mesleki beceri kazanılana kadar yaptırıldığı için de “planla, öğret, eleştir, tekrar planla, tekrar öğret, tekrar eleştir” şeklinde bir süreç izlediği görülmüştür (31, 32).

Hemşirelik Eğitiminde Mikro Öğretim

Hemşirelik eğitiminde mikro öğretim yönteminin kullanımının sınırlı olduğu görülmüştür. Yapılan bir araştırmada Crosby (1977), mikro öğretimin öğrencilerin öğretim sürecine ilişkin davranışlarında ders öncesi ve sonrasında anlamlı iyileşmeler meydana getirdiğini belirtmiştir (11). Higgins ve ark. (2003), mikro öğretim yönteminin hemşirelik eğitiminde çok değerli bir yöntem olduğu bildirilmiştir (33). Mahajan ve ark. (2025), mikro öğretim yönteminin

odaklanmayı artırması, öz değerlendirmeyi desteklemesi ve ders planlama ile sunum süreçlerini daha etkili hale getirmesi nedeniyle hem sınıf hem de klinik ortamlarda tüm hemşirelik konularında kullanılmasının önemli olduğunu belirtmiştir (34). Kaplan ve Aslan (2025) ise mikro öğretim yönteminin, hemşirelik öğrencilerinin psikomotor beceri ve bilgi düzeyini geliştirdiği, klinik uygulamalara karşı olumlu tutum sergilemesine katkıda bulunduğu, öz yeterliliği arttırıp klinik stres düzeyini azalttığı ve akran değerlendirmelerini olumlu anlamda etkilediğini bildirmiştir (12).

Kaplan ve Aslan'ın (2025) araştırmasında, Ryan ve Cooper'ın yaklaşımının göz önünde bulundurulduğu, “planla, öğret, gözlemlerle, tekrar planla, tekrar öğret, tekrar gözlemlerle” adımlarının takip edildiği gözlemlenmiştir (12, 29, 35). Bu çalışmada ilk etapta belirlenen konu ile ilgili teorik ve uygulamaya yönelik gerekli eğitimler öğretim elemanı tarafından anlatılmış ve gerekli bilgiler verilmiştir. Daha sonra öğrenciler 8'eri küçük gruplara ayrılmış ve belirli günler için ders planlamaları yapılmıştır. Ders günü ve saatinde grubun öğrencileri ve öğretim elemanı bir araya gelmiştir. Aralarından belirlenen bir öğrenci derse yönelik uygulamayı anlatmak için öğretici konumuna geçmiştir. Öğretici konumundaki öğrenciye 5-15 dakikalık kısa bir zaman dilimi verilerek performansı ses ve görüntü olarak kayıt altına alınmıştır. Öğrenen konumundaki akranları ve öğretim elemanları ise ilaç uygulamalarına yönelik beceri değerlendirme kontrol listelerini (ampul ve flakondan ilaç çekme, intravenöz kateter uygulama, subkutan ve intramüsküler enjeksiyon) takip ederek öğrencinin performansını değerlendirmiştir. Bu değerlendirmelerde uygulamaya yönelik beceri basamağı uygulanmadığında “0”, hatalı eksik uygulandığında “1”, doğru uygulandığında “2” puan verilmiştir. Her bir beceri uygulamasına yönelik alınabilecek en fazla ve en az puanlar belirlenmiş, değerlendirme bu doğrultuda yapılmıştır. Değerlendirme sonunda akranları ve öğretim elemanları öğreticiye geri bildirimde bulunmuştur. Ayrıca uygulama sırasında alınan ses ve görüntü kayıtları ile öğrenci kendi öz değerlendirmesini yapmış, hatalı ve eksik yönlerini görmüştür. Gupta bulunan diğer öğrencilerde sırayla bu süreçten geçmiştir. Bu uygulama sonunda grupta bulunan tüm öğrenciler hem kendi değerlendirmesini yapmış hem de akranlarının ve öğretim elemanlarının değerlendirmesi doğrultusunda performansını geliştirmeye çalışmıştır. Grupta bulunan tüm öğrenciler psikomotor beceriyi mesleki becerilere uygun bir şekilde yapana kadar “tekrar planla, tekrar öğret, tekrar eleştir” ders planlamalarına, video kayıt çekimlerine devam edilmiştir. Planlanan derslerde öğrencilerin daha önce yapılan geri bildirimleri ne kadar dikkate aldığı, uygulamasını ne derecede geliştirdiği belirlenmiştir (12, 35).

Mikro öğretim yöntemi, geleneksel öğretim yöntemleri ile karşılaştırıldığında karmaşıklıktan uzak, kontrollü, güvenli, yapay bir öğrenme ortamı yaratarak öğrencilere uygulama yapma, geri bildirim alma ve psikomotor becerilerini geliştirme imkânı sunması bakımından avantajlıdır; ancak küçük grup uygulamaları ve zaman sınırlamaları gibi bazı sınırlılıkları da bulunmaktadır (12, 35).

Mikro Öğretim Yönteminin Avantajları ve Sınırlı Yönleri

Mikro öğretim yöntemi, beceriye dayalı performans gerektiren alanların hepsinde kullanılan bir öğretim yöntemi olup geleneksel öğretim yöntemleri ile karmaşık gelen beceri uygulamalarını basitleştirerek öğrencinin mesleki tekniğe uygun olarak yapmasını sağlamaktadır (25, 36, 37). Hemşirelik eğitiminde ampul ve flakondan ilaç çekme, intravenöz kateter yerleştirme, subkutan enjeksiyon, intramüsküler enjeksiyon gibi zor ve karmaşık birçok psikomotor beceri öğretilmeye çalışılmaktadır (12, 38). Psikomotor beceri uygulamalarının mesleki tekniğe uygun, yetkin bir şekilde yapılması bakımın kalitesinin artması için oldukça önemlidir (38). Bu doğrultuda hemşirelik eğitiminde mikro öğretim yöntemi ile öğrencinin psikomotor beceri ve bilgi düzeyi geliştirilerek mesleki tekniğe uygun yapması sağlanabilir (12, 35).

Mikro öğretim yönteminde dersler süre, öğrenci sayısı ve öğretilecek beceri uygulaması açısından sınırlandırılmıştır (14). Hemşirelik eğitiminde geleneksel öğretim yöntemleri ile verilen derslerde öğrenci sayısı çok fazla olmakta, öğrenciye uygulama sadece bir defa yaptırılmakta ve öğretilen beceri uygulamasının kapsamı fazla olmaktadır. Bu koşullar altında öğrenci sıkılmakta, beceriyi tam olarak öğrenememekte ve teorik ile klinik uygulamayı bütünleştirememektedir (39-41). Hemşirelik eğitiminde mikro öğretim yöntemi ile kalabalık olan sınıflar gruplara ayrılarak, önceden belirlenen beceri uygulamaları kısa sürede öğretilebilir. Öğrenciler bu yöntemle anlatılan derslerde sırayla ya öğretici ya da geri bildirim verici konumundadır. Dolayısıyla öğrenci öğretici konumunda da olsa geri bildirim veren konumunda da olsa derste oldukça aktiftir. Bu durum öğrencinin derse aktif olarak katılmasını, daha önce hiç deneyimi olmadığı halde gürültü gibi faktörlerinde kontrol altına alındığı sınıf ortamında beceri uygulamasını öğretmeye odaklanmasını, tekrar derslerin olmasıyla birlikte daha fazla deneyim kazanmasını sağlamaktadır (12, 35).

Mikro öğretim yöntemi ile öğretici konumundaki öğrencinin beceri uygulaması akranları ve öğretim elemanı tarafından izlenmekte ve uygulama sonrasında öğreticiye güçlü ve zayıf yönleri söylenmektedir. Ayrıca çekilen video kayıtlarla öğrenci kendi öz değerlendirmesini yapabilmektedir (13, 14). Hemşirelik eğitiminde psikomotor beceri uygulamalarının iyi bir değerlendirmeye tabi tutulması tıbbi hataların önlenmesi açısından oldukça değerlidir (41). Mikro öğretim yöntemi ile psikomotor beceri uygulamaları sürekli akranların, öğretim elemanının ve bireyin kendisinin değerlendirme sürecinden geçirildiği için iyi bir şekilde değerlendirilebilir (13, 14). Ayrıca öğrenci kendi beceri uygulamasını izlemediğinde uygulama sınavları da dâhil olmak üzere akranlarının ve öğretim elemanlarının değerlendirme sırasında taraf tuttuğunu düşünebilir. Mikro öğretim yöntemi ile öğrenci kendi performansını izleyip hatalarını gördüğü için bu düşüncesi olmayacaktır. Ayrıca öğrencinin eleştirel düşünme, demokratik davranma yeteneği gelişecektir (18).

Mikro öğretim yöntemi öğrenciye eleştirilere açık olma fırsatı da sağlamaktadır. Bu eleştiriler doğrultusunda öğrenci hatalarının farkına varıp, düzelterek en doğru uygulamayı yapmaya çalışır (23). Hemşirelik eğitiminde uygulamanın doğru bir şekilde yapılması insan hayatı için oldukça önemli olup mikro öğretimin bu noktada faydaları göz ardı edilemez (12). Ayrıca risk oranının az kazanımlarının ise fazla olması, karmaşıklığı gidererek öğrencinin anksiyetesini azaltması, özgüveninin, motivasyonunun, gayret ve hevesinin artması açısından da oldukça cazip gelen bir öğretim yöntem ve tekniğidir (25, 37, 43). Mikro öğretim yönteminin bu avantajları, hemşirelik eğitiminde psikomotor becerilerin gelişmesine, öğrencilerin klinik uygulamalara daha hazır başlamasına, stres düzeylerinin azalmasına ve akademik öz yeterliliklerinin artmasına katkı sağlayacağı; dolayısıyla bakımın kalitesinin yükseltilmesine olanak tanıyacağı beklenmektedir (12). You ve ark. (10) yaptığı çalışmada, mikro öğretim yönteminin öğrencilerin infüzyon becerilerinde ve intravenöz kateter uygulamasında profesyonelleşmesini sağladığı, öğrenme yeteneğini geliştirip verimliliğini arttırdığı bildirilmiştir. Ayrıca hemşirelik öğrencilerini öğrenmeye teşvik ettiği, öğretim yöntemlerine yönelik olumlu tutum geliştirdiği bildirilmiştir. Yapılan bir başka çalışmada mikro öğretim yönteminin öğrencilerin ders öncesi ve ders sonrası öğretim davranışlarında önemli düzeyde iyileştirme sağladığı bildirilmiştir (11). Bir diğer çalışmada ise hemşirelik öğrencilerinin psikomotor becerilerini ve bilgi düzeyini geliştirdiği, klinik uygulamalara yönelik olumlu tutum sergilemesinde etkili olduğu, öz yeterliliklerini artırıp klinik stres düzeyini ise azalttığı ve akran değerlendirmelerini olumlu yönde etkilediği bildirilmiştir (12).

Mikro öğretim yönteminin birçok avantajının yanı sıra bazı sınırlı yönleri de vardır. Mikro öğretim yönteminde ders kısa olduğu için birey becerilerini, öncesinde konuya yönelik bilgi sahibi olduğu için de gerçek sınıf ortamının zorluklarını fark edemeyebilir. Ayrıca sınıf

yönetimine yönelik becerisini değerlendiremeyebilir (44). Mikro öğretim yöntemi dersin öğretim elemanına zaman olarak fazla yük oluşturabilir, dersliğin ayarlanması, araç gereçlerin temin edilmesi zor olabilir. Video kaydı alınan birey heyecanlanabilir, eleştiriye açık olmayan öğrenciler açısından da uygun olmayabilir. Mikro öğretim yöntemi ile belirli beceri uygulaması yapıldığı için dersin bütünlüğü bozulabilir ve bütün öğretim becerilerinin kazanılmasına uygun düşmeyebilir (25). Mikro öğretim yöntemi özel bir sınıf ortamı gerektirir, öğretmen merkezli bir öğretim ortaya çıkabilir ve eğitmekten çok eğitime daha fazla vurgu yaptığı söylenebilir (21, 25, 44).

SONUÇ VE ÖNERİLER

Hemşirelik eğitimine gelen yeni nesil öğrenciler, kalıplaşmış fikirlerden ziyade çok yönlü düşünebilecekleri yenilikçi öğretim yöntem ve tekniklerine açıktır. Yenilikçi öğretim yöntem ve teknikleri öğrencinin problem çözme, karar verme, eleştirel düşünme, iş birliği yapabilme ve iletişim becerisini geliştirmesine, psikomotor beceri uygulamalarını daha güvenli bir şekilde yapmasına katkı sağlamaktadır. Bu bağlamda, öğrencinin derse aktif katılımını sağlayan, öz değerlendirme yapmasına fırsat veren, akran ve öğretim elemanlarından geri bildirim alınmasına olanak sunan, mesleki yeterlilik sağlanana kadar tekrar edilebilen ders planları içeren ve küçük gruplarla yürütülen mikro öğretim yöntemi, belirli becerilere kısa sürede odaklanarak öğrencinin dikkatinin dağılmasını da önlemektedir. Ayrıca teorik bilgi ile uygulama arasında köprü kurması ve maliyet açısından uygun olması nedeniyle mikro öğretim yönteminin hemşirelik eğitiminde kullanılması oldukça faydalı olacaktır. Mikro öğretim yönteminin hemşirelik eğitim müfredatlarında kullanılması, hemşirelik eğitiminde kullanımına yönelik daha fazla araştırma yapılması önerilebilir.

KAYNAKLAR

1. Köse S, Binay ŞK, Karakurt P. Uzaktan eğitim döneminde hemşirelik öğrencilerinin akademik başarı düzeyleri ve etkileyen faktörler. *Etkili Hemşirelik Dergisi* 2023;16(3):368-382. doi:10.46483/jnef.1327469
2. Korkut S, Bayat M, Efe YS. Hemşirelik doktora öğrencilerinin hemşirelik metaparadigmalarına ilişkin görüşleri: Nitel bir çalışma. *Sağlık Bilimlerinde Değer* 2023;13(1):129-138. doi: https://dx.doi.org/10.33631/sabd.1077091
3. Orgun F. Öğretme- Öğrenme. İçinde: Kaşıkçı MK, Akın E (editörler). *Temel hemşirelik esaslar, kavramlar, ilkeler, uygulamalar*, 1. Baskı İstanbul, İstanbul Tıp Kitapevleri 2021;197-200.
4. Korhan EA, Yılmaz DU, Ceylan B, Akbıyık A, Tokem Y. Hemşirelikte psikomotor becerilerin öğretiminde senaryo temelli öğrenme: Bir deneyim paylaşımı. *İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi* 2018;3(3):11-16.
5. Balkaya NA, Bilge Ç, Dönmez S. İşbirlikli öğrenme ve interaktif eğitim yöntemlerinin hemşirelik öğrencilerinin motivasyon ve özgüvenlerine etkisi. *Kadın Sağlığı Hemşireliği Dergisi* 2022;8(1):14-24.
6. Aydın AG, Ince S. The effect of jigsaw technique on nursing students' psychomotor skill levels and academic achievement: A quasi-experimental study. *Nurse Educ Pract* 2023;73:103821. doi: 10.1016/j.nepr.2023.103821
7. Koukourikos K, Tsaloglidou A, Kourkouta L, Papathanasiou IV, Iliadis C, Fratzana A, et al. Simulation in clinical nursing education. *Acta Inform Med* 2021;29(1):15-20. doi:10.5455/aim.2021.29.15-20
8. Norman L, Buerhaus PI, Donelan K, McCloskey B, Dittus R. Nursing students assess nursing education. *J Prof Nurs* 2005;21(3):150-158. doi:10.1016/j.profnurs.2005.04.003
9. Doğan SE, Aslan H. Hemşirelik eğitiminde kullanılan güncel öğretim yöntem ve teknikleri. *Bingöl Üniversitesi Sağlık Dergisi* 2024;5(1):224-235. doi:10.58605/bingolsaglik.1448021

10. You Y, Liu R. Application of micro-teaching in the training of intravenous indwelling needle infusion for clinical nursing students. *Yangtze Medicine* 2019;3:176-182. doi:10.4236/ym.2019.33018
11. Crosby MH. Teaching strategies: A microteaching project for nurses in Virginia. *Nurs Res* 1977;26(2):144-147. doi:10.1097/00006199-197703000-00021
12. Kaplan F, Aslan H. The effect of micro-teaching method on psychomotor skills, attitude, self-efficacy and perceived clinical stress of nursing students: Randomised controlled trial. *Nurse Education in Practice* 2025;87:104519. doi:10.1016/j.nepr.2025.104519
13. Pham NKT. Vietnamese students' perspectives on online micro-teaching (OMT) as a technique in English teacher education in the 4.0 era. *AsiaCALL Online Journal* 2022;13(1):40-72.
14. Gürses A, Bayrak R, Yalçın M, Açıkyıldız M, Doğar Ç. Öğretmenlik uygulamalarında mikro öğretim yönteminin etkinliğinin incelenmesi. *Gazi Üniversitesi Kastamonu Eğitim Dergisi* 2005;13(1):1-10.
15. Cooper JM, Allen DW. Microteaching: History and present status. *Microteaching - selected papers. ATE Research Bulletin* 1971;9.
16. Azrai EP, Rini DS, Suryanda A. Micro-teaching in the digital industrial era 4.0: ecessary or not? *Universal Journal of Educational Research* 2020;8(4A):23-30. doi:10.13189/ujer.2020.081804
17. Kılıç A. Learner-centered micro teaching in teacher education. *International Journal of Instruction* 2010;3(1):77-100.
18. Yeşilyurt E. Mikro öğretim yöntemi ve örnek ölçme-değerlendirme formunun geliştirilmesi. *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi* 2021;10(4):3156-3172.
19. De Gagne JC, Park HK, Hall K, Woodward A, Yamane S, Kim SS. Microlearning in health professions education: Scoping review. *JMIR Med Educ* 2019;5(2):e13997. doi: 10.2196/13997
20. Karataş FO, Cengiz C. Özel öğretim yöntemleri II dersinde gerçekleştirilen mikro-öğretim uygulamalarının kimya öğretmen adayları tarafından değerlendirilmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi* 2016;24(2):565-584.
21. Mukuka A, Alex JK. Review of research on microteaching in mathematics teacher education: Promises and challenges. *Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education* 2024;20(1):em2381. doi:10.29333/ejmste/13941
22. Peker M. The use of expanded microteaching for reducing pre-service teachers' teaching anxiety about mathematics. *Scientific Research and Essay* 2009;4(9):872-880.
23. Baseer N, Mahboob U, Degnan J. Micro-feedback training: Learning the art of effective feedback. *Pak J Med Sci* 2017;33(6):1525-1527. doi:10.12669/pjms.336.13721
24. Mustul Ö. Keman öğretiminde mikro öğretim tekniğinin öğretme becerilerine etkisi. *The Journal of Academic Social Science* 2018;85(85):184-204. doi:10.16992/ASOS.14502
25. Bulut K, Açıık F, Çiftçi Ö. Mikro öğretim tekniğinin Türkçe öğretmen adaylarının konuşma becerilerine etkisi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi* 2016;4(1):134-150. doi:10.16916/aded.36249
26. Lozgka EC. The application of microteaching in teachers' education and training. *Journal of Advances in Education and Philosophy* 2024;8(5):345-350. doi:10.36348/jaep.2024.v08i05.002
27. Allen DW. Microteaching: a personal review. *British Journal of Teacher Education* 1980;6(2):147-151. doi:10.1080/0260747800060206
28. Döğer D, Kılıç I. Keman eğitiminde mikro öğretim yöntemine dayalı uygulamaların öğrenci tutumuna etkisi. *Journal of International Social Research* 2017;10(51). doi:10.17719/jisr.2017.1805

29. Ryan K, Cooper JM. Those who can, teach, 3. Edition Boston, Houghton Miffling Company. 1980.
30. Baran L, Özdemir H. Peer education versus traditional education on psychomotor skills and self-efficacy in nursing students: A single-blind randomized controlled trial. BMC Medical Education 2025; 25(1):1371.
31. Saban A, Çoklar AN. Pre-service teachers' opinions about the micro-teaching method in teaching practise classes. Turkish Online Journal of Educational Technology 2013;12(2):234-240.
32. Gerçek C. Anlatım becerilerinin geliştirilmesinde mikro öğretim tekniğinin etkilerinin video dizi analizi ile incelenmesi. Siirt Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi 2013;1.
33. Higgins A, Nicholl H. The experiences of lecturers and students in the use of microteaching as a teaching strategy. Nurse Educ Pract 2003;3(4):220-227. doi:10.1016/S1471-5953(02)00106-3
34. Mahajan NM, Jadhav VS, Sreeletha A. Perspectives of nursing teachers on the use of microteaching as a teaching technique. Cureus 2025;17(4). doi:10.7759/cureus.83150
35. Kaplan F, Aslan H. The microteaching method and its application in educational fields. Current Issues in Nursing and Midwifery I, 2025:39.
36. Otsupius IA. Micro-teaching: A technique for effective teaching. African Research Review 2014;8(4):183-197. doi:10.4314/afrev.v8i4.15
37. Remesh A. Microteaching, an efficient technique for learning effective teaching. J Res Med Sci 2013;18(2):158-163.
38. Öztürk D, Baykara ZG. Akran eğitiminin hemşirelik becerilerinin öğretimine etkisi. Hemşirelikte Eğitim ve Araştırma Dergisi 2019;16(4).
39. Wang Q, Zhao H, Fan J, Li J. Effects of flipped classroom on nursing psychomotor skill instruction for active and passive learners: A mixed methods study. J Prof Nurs 2022;39:146-155. doi:10.1016/j.profnurs.2022.01.013
40. Baillie L, Curzio J. Students' and facilitators' perceptions of simulation in practice learning. Nurse Educ Pract 2009;9(5):297-306. doi:10.1016/j.nepr.2008.08.007
41. Terzioğlu F, Kapucu S, Özdemir L, Boztepe H, Duygulu S, Tuna Z ve ark. Simülasyon yöntemine ilişkin hemşirelik öğrencilerinin görüşleri. Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Dergisi 2012;19(1):16-23.
42. Boztepe H, Terzioğlu F. Hemşirelik eğitiminde beceri değerlendirme. Anadolu Hemşirelik ve Sağlık Bilimleri Dergisi 2013;16(1),57-64.
43. O'Flaherty J, Lenihan R, Young AM, McCormack O. Developing micro-teaching with a focus on core practices: The use of approximations of practice. Educ Sci 2024;14(1):35. doi:10.3390/educsci14010035
44. Balcı, T. Akran öğretim modelinin öğretim stilleri bilgi düzeyi, pedagojik inanç ve mikro öğretim uygulamalarına etkisi: Beden eğitimi öğretmen adaylarına yönelik çalışma. Doktora Tezi, Balıkesir: Balıkesir Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, 2023.